

Összefoglaló „A megújulás reménye a keresztény társadalmi jelenlétben” című konferenciánkról

„A megújulás reménye a keresztény társadalmi jelenlétben” címmel rendezett nemzetközi ökumenikus közéleti konferenciát Budapesten a Keresztény Demokrata Fórum (KDF) egyesület és a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége (KÉSZ), az Európai Keresztény Politikai Alapítvány (CPFE) és a Barankovics István Alapítvány (BIA) támogatásával. Miből, hogyan jön a remény és a megújulás? Hogyan álljon helyt egy keresztény a világ napi sodrásában? A kétnapos rendezvényen ezek és ehhez hasonló kérdések kerültek napirendre a szekcióüléseken és a kerekasztal-beszélgetésen. A konferencia szeptember 26-ai Plenáris Tanácskozásán elhangzott: nemcsak reményünk van a megújulásra, hanem felelősségünk is a megújításra.

Szeptember 25-én délután, a pénteki Ifjúsági Nap szekciómunkái előtt néhány órával került sor a konferencia sajtótájékoztatójára a patinás pesti Centrál Kávéház galériájában. A beharangozó eseményen Szécsi Árpád a KDF, dr. Galgóczy Gábor a KÉSZ, valamint Johannes de Jong az Európai Keresztény Politikai Alapítvány nevében köszöntötte a megjelenteket. A szombati kerekasztal-beszélgetés felkért hozzászólói közül Dr. Baritz Sarolta Laura közgazdász, domonkos nővér, Bolyki Balázs Gospel-énekes, Prof. dr. Horváth János utazó nagykövet és dr. Velkey György, a Bethesda Gyermekkórház főigazgatója tudott részt venni a sajtótájékoztatón. „Feladatunk van: őrizni a világot, ismerni az idők jeleit. Mindezt ökumenikus, krisztusi elkötelezettséggel, örömmel és reménnyel a szívünkben” – fogalmazta meg Galgóczy Gábor annak a lelkületnek a lényegét, amelyet a konferencia magként elültetni, illetve tudatosítani kívánt a két nap során.

Az Ifjúsági Nap a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán vette kezdetét. A tanácskozást a társrendező szervezetek képviselői nyitották meg. A megjelent fiatalokat köszöntötte **Dr. Szatmári Györgyi**, a házigazda intézmény rektorhelyettese is, aki gondolatait a konferencia latin nyelvű, ökumenikus mottója, a „Semper renovanda” (szüntelenül megújítandó) felhívás köré rendezte. Szécsi Árpád, a KDF elnöke az „ökumené, közélet, lelkiesség” kulcsfogalmak háromszögére utalva mutatta be röviden a kétnapos tanácskozás alap gondolatát, szellemiségét. Felhívta a figyelmet, hogy a szekciótémák megvitatása, az elméleti és gyakorlati munka mellett cél és eredmény lehet a kapcsolatépítés, hogy minél több hívó fiatal szakértő megismerje egymást. A szervezők már az előkészületek során is számos ifjúsági szervezettel, közösséggel, szakmai műhellyel vették fel a kapcsolatot.

A megnyitót követően először meghívott szakértők tanácskoztak a hat párhuzamos szekcióban, majd a szünet után további érdeklődő fiatalok is csatlakoztak az egyes munkacsoportokhoz. A keresztény társadalmi jelenlét megerősítésének, megújulásának lehetőségeit a következő hat témához és kérdéskörhöz kapcsolódóan tárgyalta az ifjúság:

Média és misszió – Hogyan lehet a modern, egyre változó eszközű média az evangelizáció színtere? Hogyan élhető meg a keresztény hit a média világában?

Ifjúság és elköteleződés – Milyen a mai hívő fiatalok viszonya az elköteleződéshez? Hogyan vonhatók be közösségekbe? Hogyan kelthető fel érdeklődésük, felelősségérzetük a közéleti kérdések iránt?

Család és hivatás harmóniája – Hogyan lehet megteremteni és fenntartani az egyensúlyt a házasság, a család, valamint a különféle szakmai, civil, közéleti, egyházi felelősségvállalások, szolgálatok között, az azokra fordított idő, figyelem, érzelmi elköteleződés vonatkozásában is?

Társadalomkutatás és tervezés – Hogyan lehetnek az empirikus kutatások és tanulmányok az evangelizáció, valamint a közéletben és a politikában megvalósítandó missziós törekvések stratégiai tervezésének alapjai?

Hit és közélet – Miért hivatott a hívő keresztény a közéletben való részvételre, annak változatos formáiban és különböző intenzitással? Mit mond erről a katolikus társadalmi tanítás, illetve a protestáns szociáletika? Milyen alapelvek mentén fogalmazhatók meg a keresztény válaszok korunk aktuális kérdéseire?

Kereszténység és Európa – Mi a keresztény Európa válasza a Közel-Keleten tomboló válságokra?

A hat szekcióban a fiatal szakértők munkáját moderátorok fogták össze, valamint – adott esetben az idősebb korosztályhoz tartozó – rapportőrök kísérték figyelemmel, akik arra a feladatra kaptak felkérést, hogy a másnap sorra kerülő Plenáris Tanácskozáson beszámoljanak a szekciójukban elhangzottakról.

A tartalmas beszélgetések – a zenész fiatalok közreműködésével megvalósuló **esti ökumenikus áhítat** után – a Café Pióban rendezett **állófogadáson** folytatódtak. Itt éjjelig lehetett enni, inni, beszélgetni, ismerkedni és táncolni az eredményes napot lezáró **party** keretében.

A szombati Plenáris Tanácskozásnak a Dunamelléki Református Egyházkerület Ráday utcai székháza adott otthont. A konferencia második napját **Bolyki Balázs** éneke és **Nobilis Márió** igehirdetése nyitotta meg, aki János evangéliumából idézett: „Bizony, bizony, mondom nektek: ha a búzaszem nem hull a földre és nem hal el, egymaga marad, de ha elhal, sok termést hoz.” (Jn 12,24) Olyan lépést is kell időnként vállalni a remény érdekében, ami teljesen logikátlannak tűnik – magyarázta Márió atya –, ami teljes belső irányváltást igényel. Jézus arra hív minket, hogy elhaljunk magunknak, hogy párbeszéddé váljunk, mert Isten párbeszédben áll a világgal. Próbáljunk Jézus dinamikus biztonságába behelyezkedni és hagyni, hogy megszülessenek bennünk a remény válaszai. Márió atya szerint ezzel a hozzáállással tudunk keresztényként a világ elé állni.

Szécsi Árpád köszöntőjében a patinás teremben kivetített QR-kód szimbolikájára és a párbeszédre nyitottságra hívta fel a figyelmet, míg dr. Galgóczy Gábor az elkötelezett, hívő fiatalokat szólította meg, akik szerinte alapköve lehetnek a jövőbe vetett reménynek. **Dr. Mészáros József** kuratóriumi elnök a Barankovics Alapítvány nevében köszöntötte a megjelenteket. Johannes de Jong szerint Európára közös otthonként tekinthetünk. Jézus Krisztusból mint biztos alappól kiindulva kell keresnünk találkozási pontjainkat.

Ezután vette kezdetét a várt **kerekasztal-beszélgetés**, amelyen Dr. Baritz Sarolta Laura, Bolyki Balázs, **Borókai Gábor**, a Heti Válasz főszerkesztője, Prof. dr. Horváth János, **Novotny Zoltán** sportriporter és dr. Velkey György vett részt **Kocsis Éva**, a Kossuth Rádió kiemelt felelős szerkesztője moderálásával.

Honnan jön az erő, ami megtart, ami biztonságot ad és határozottá tesz? – a beszélgetés első felében erre adták meg a maguk válaszait a meghívott vendégek. „Jézus az egyetlen biztonságom, nekem ő jelenti a kősziklát, ahonnan kiindulva vethetem a magot, ami a lényege az életemnek” – fogalmazta meg hitvallását Baritz Sarolta Laura nővér.

Borókai Gábor főszerkesztő az *ordo caritatis*, a szeretet rendjének elvét említette, mint amelynek tudatos gyakorlása megvéd a világ állandóan változó szellemi-lelki sodrásától. A cselekvő szeretet az, ami szerintem leginkább megerősít és összeköt – tette hozzá Velkey György –, és tulajdonképpen biztonságot ad arra, hogy amit az ember csinál, az értelmes, jó és vállalható. Ebben a közösség kulcskérdés, mert benne értjük meg, hogy mi a jó és rossz abban, amit teszünk; valamint azt, hogy alázatosak legyünk: egymás ítélete és szeretete tud bennünket igazán a helyünkre tenni. Azt gondolom, hogy amikor keresztény megújulásról beszélünk, akkor talán ezek azok az értékek, amelyek a legmagasabb közösségi szinten is értelmezhetőek – zárta le a kört a főigazgató.

A kerekasztal-beszélgetés második részében Kocsis Éva a hitből fakadó tettekről kérdezett: mikor kell egy kereszténynek megszólalni, mikor hallgatni? Hogyan tudja másoknak átadni a hitét?

Bolyki Balázs azt emelte ki, hogy az önazonosság, amelyben a sebein keresztül kommunikál a másik emberrel, megkerülhetetlen ebben a kérdésben, hiszen csak ezzel együtt tud Isten eszköze lenni. Horváth János arra hívta fel a figyelmet: fontos, hogy meglegyen bennünk a kíváncsiság a másakra, arra, hogy megértsük, mi zajlik benne; ne álljunk be azok közé, akik csak túlharsogják egymást.

Novotny Zoltán, a Protestáns Újságírók Szövetségének elnöke a megújulásra való törekvés mellett az értékek megőrzését emelte ki és arra biztatta a hallgatóságot: ki-kitalálja meg, mit bízott rá az Isten.

A sportriporter Csuka Zoltán versét, s benne Luther híres mondását idézte: „Itt állunk, másként nem tehetünk” – arra utalva, hogy ne csak definiáljuk a feladatunkat, hanem legjobb tudásunk szerint álljunk is helyt benne. Az ember legyen jelen, a többi kegyelem – tette hozzá még Velkey György, arra a kérdésre válaszolva, hogy miként próbál a gyermekei hitéletére hatással lenni.

A kávészünet után a pénteki (ifjúsági) tematikus műhelyek prezentációi következtek.

A *Média és misszió* szekció beszámolójában **Barlay Tamás**, az MTVA Vallási Főszerkesztőségének szerkesztő-műsorvezetője azt emelte ki az előző nap elhangzottakból: néha úgy tűnik, mintha az egyházaknak nem lenne egyértelmű koncepciójuk a médiával kapcsolatban, olykor ellentmondásos az igényük: megjelenéne és bezárkóznának egyszerre. Újságíróként, rádiós-tévé szakemberként fontos a határozott, keresztény önkép és hivatástudat, mert ez elgondolkoztat és motivál másokat is.

A *Kereszténység és Európa* munkacsoport rövid konklúzióját Johannes de Jong fogalmazta meg: szükségünk van egy egységes keresztény paradigmára, amivel megszólíthatjuk a nem-hívőket. A migráció kérdésében többféle vélemény ütközött, de hidakat tudtak építeni a különféle meglátások között: s ez a fontos, a nyitottság egymás felé.

Pálfalvi Milán, az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség (IKSZ) alelnöke az *Ifjúság és elköteleződés* munkacsoport beszélgetését foglalta össze. A keresztény ifjúsági közösségek képviselői szerint a hívő fiataloknak talán egyszerűbb elköteleződniük, mint azon kortársaiknak, akik nem tudnak „sziklára építeni”.

A közélettel kapcsolatban azonban az ifjúságnak sok jogos-jogtalan aggálya van, és kiemelten fontosnak érzik a hitelességet a társadalmi jelenlétben.

A *Család és hivatás harmóniája* műhely legfontosabb konklúziójaként megfogalmaztuk, hogy akkor igazi az élet, ha az ember családban él – mondta **Herbert Dóra**, a Family magazin főszerkesztője. Sokan bálványként kezelik a függetlenséget, és csak toporognak egy helyben az élet megélése helyett. Legyünk büszkék, hogy kincset őrzünk, a családot! – fogalmazta meg a riportőr.

Ditzendy Károly Arisztid a *Társadalomkutatás és tervezés* szekcióról számolt be. A műhelymunka során két vizsgálat eredményeit prezentálták. „A hívő fiatalok közéleti attitűdjei” című 2014-es online felmérésből kiderült például, hogy a keresztény ifjúsági közösségek válaszadó aktivistái morálisan igen magasra teszik a mércét „a hiteles keresztény politikus” számára, legyen szó házastársi hűségről vagy éppen a korrupció teljes elutasításáról. A másik kutatás a „pálferis” közösség tagjait vizsgálta.

Dr. Galgóczy Gábor a *Hit és közélet* szekció munkájáról adott összefoglalót. Lehetséges-e közélet, jó gazdaság erkölcs nélkül? – tették fel a költői kérdést. Az embernek kell a középpontban állnia, nem a pénznek. Elválasztható-e a közélet és a hit? A politikusok nagy része hívő, bár ez kívülről nem sokszor látszik – kaptunk e kérdésre burkolt választ. A kereszténységnek kiegyensúlyozó szerepet kell játszania a politikai életben – hangzott a zárszó.

A szekcióbeszámolókat rövid összegzés követte, majd közös ebéd zárta a kétnapos tanácskozást.